

Kl. 19.55

Men så ender vi med her i Folketinget at have sådan en større, meget principiel diskussion, og det er lige før, der bliver tegnet et billede af den sociale massegrav, vi bare ser vokse, og nu er det ikke længere bare voksne, der ligger dernede, det er små børn, der ligger og spræller, fordi det her simpelt hen vil føre alverdens ulykker med sig.

Til det må jeg så bare sige, at jeg synes, man skyder over målet; jeg synes, man fra visse ordføreres side har lavet et meget fortegnet billede.

Det er jo sådan, at i dag betaler forældrene jo maden til deres børn, det er vi jo forpligtede til; i og med at vi får børn, har vi også ansvaret for dem. Vi betaler også for, at de går i daginstitution, og så har man selvfølgelig lavet nogle offentlige ordninger, fordi man synes, det er hensigtsmæssigt generelt for samfundet, at der gives tilskud til det. Men jeg håber, vi kan blive enige om, at i dag betaler man jo kosten til sine børn fuldt ud.

Så er det, jeg mener, at det skal være muligt fra Folketingets side at give kommunerne lov til at sige, at hvis der er nogle forældre, der vil gå sammen og lave en ordning, så skal de have mulighed for det.

Der synes jeg altså, at vi skal passe på, at vi ikke i godhedens tjeneste får det gjort så bureaukratisk, at vi faktisk umuliggør det for forældrebestyrelserne at få lavet de her madordninger, som kan være med til at give et godt socialt islæt i daginstitutionen og få løst det her problem med, at det er meget omstændeligt at smøre en madpakke og gøre den spændende hver dag.

Der er så noget nyt i loven, nemlig at vi nu lader også børn fra 0 til 2 år omfatte af det her forslag. Det er igen sådan ud fra snusfornuft og praktik, at jeg har ment, at hvorfor skulle vi ikke give mulighed for, at vuggestuer og integrerede institutioner også kunne lave det her. Der er jo noget paradoksalt i, at de store børn i de integrerede institutioner godt kan være med i en madordning, men de små kan altså ikke. Og hvis ikke man bor i en kommune, hvor man giver tilskud til, at der er mad til de her børn, så er der ikke andet for end at give et barn på ½ år en madpakke med. Og det synes jeg ikke er hensigtsmæssigt.

Jeg forstår selvfølgelig godt frygten for, at nogle, der i dag har gode madordninger, lige vil se sit snit til at få dem lukket ned og så kræve en forældrebetalt ordning, men på den anden side

må vi også sige, at det jo er rigtig ærgerligt, og det er synd og skam de steder, hvor der ikke er tradition for, at man får mad, og de steder, hvor de altså har besluttet sig for at skære det her væk, at vi skal give meget små børn under 1 år en madpakke med. Det er altså svært at finde på, hvad der skal i den.

Der mener jeg, at der bør vi have tiltro til, at kommunerne administrerer det her fornuftigt, og selvfølgelig igen, som flere ordførere har været inde på, at forældrebestyrelserne også kan håndtere det her, sådan at alle kan være med.

Da vi sidste gang lavede forslaget, der gjorde det lovligt at lave madordninger, sagde vi jo, at alle ikke behøvede at være omfattet, og det var altså for at undgå, at allergibørn ikke skulle tvinges ind i en ordning, som de ikke kunne drage nytte af.

Det var også, fordi der jo altså er nogle, der – ligesom vi kan høre, at der her er nogle, der har meget principielle holdninger til det – har den meget principielle holdning, at de synes, deres barn skal have en hilsen med hjemmefra, og som gør meget ud af at lave madpakken og synes: Det er den kost, vi spiser, og den skal mit barn også have, og man kan godt lide at lægge små sedler ned i madpakken. Jamen altså de må jo også have lov til at være uden for en sådan madordning, og det var det, der var argumentet.

Vi kan se på priserne – vi ringer jo rundt til kommunerne og har også gjort det i anledning af, at vi skulle have den her behandling i dag – at det bestemt ligger på et acceptabelt niveau.

Nu får kommunerne så mulighed for at sætte et loft op. Der er mange socialdemokratisk ledede kommuner, og der kan man jo så beslutte, at man vil sætte et loft for, hvor højt den her forældrebetaling må gå op. Jeg vil sige, at jeg ikke tror, det er nødvendigt, for det giver sig selv.

Den radikale ordfører har siddet og lavet lidt hovedregning og har regnet ud, at man kan komme op på 500 kr. om måneden bare til den her person, der skal ansættes, og så råvarer oveni.

Altså hvor mange af os, der sidder her med vores gode aflønning fra Folketinget ville, på trods af vi måske har pengene til det, give 1.000 kr. for en madordning? Det vil vi jo ikke. Der er noget sund fornuft inden i os, der siger: Nej, det er urimeligt, det må vi have ned. For det første vil vi godt have, at alle skal kunne være med, for det andet vil vi heller ikke være til grin, det er sådan lidt overdoing, det kan vi gøre billigere.